

ALDEES
INFANTILS SOS

Ètica de la Terra

PER FRANCESC TORRALBA
VICEPRESIDENT D'ALDEES INFANTILS SOS CATALUNYA

El moviment que proclama el retorn a la Terra és una de les manifestacions més evidents del malestar que hi ha a les societats urbanes postmodernes.

Aquest moviment ha aparegut, de fet, en diverses ocasions en el passat i reneix sempre que hi ha greus problemes associats a la urbanització. Es contempla el retorn a la Terra com una manera de millorar la qualitat de vida o, fins i tot, com l'única solució per sobreviure com a espècie humana.

El moviment de tornada a la Terra està vinculat als moviments d'activistes mediambientals. Els començaments d'aquest moviment modern a Occident comencen amb la influència d'Aldo

Leopold, entre d'altres. En un dels seus llibres, proposa l'aplicació de nous valors i el desenvolupament d'una societat basada en la conservació i l'equilibri. Segons aquest teòric, l'ètica de la Terra o geoètica simplement estén les fronteres de la comunitat per incloure el sòl, l'aigua, les plantes i els animals a tot el conjunt, a la Terra mateixa.

L'ètica de la Terra canvia el rol de l'homo sapiens. Aquest deixa de ser un conqueridor per convertir-se en membre de l'ecosistema. Això implica el respecte pels altres membres i el respecte per la

comunitat com a entitat viva.

El declivi d'una civilització global genera pèrdues més grans que el daltabaix d'una societat local. Aquests efectes negatius que es poden donar a tots els nivells comporten patiments i dolors i poden propiciar el nou començament d'una civilització. La millor manera de reduir els impactes negatius seria evitar el risc i la intensitat d'aquests declivis periòdics instaurant una estabilitat més gran.

Una societat on la llibertat individual és el valor més important no pot durar gaire. La globalització ens porta a un sistema econòmic mundial sense govern. És un sistema basat en la competència mundial que no disposa d'un govern central o d'una entitat política internacional que ajudi les regions desfavorides. El sistema econòmic no és just, però l'ésser humà sap governar una part dels perills de la natura. Hi ha, doncs, un potencial que la humanitat pot controlar i governar.

Aquesta societat que cada cop es globalitza més sembla respondre, a través de corrents socials, a les preocupacions mediambientals. Aquests moviments són, segons molts teòrics, el factor més important per frenar o evitar el proper declivi de la civilització que coneixem.

Per aconseguir viure més temps en condicions similars, la utilització de la empremta ecològica és l'instrument lligat al sistema econòmic que pot garantir el camí cap a la sostenibilitat.

L'equilibri de qualsevol sistema no és natural, ja que el caos, la lluita, l'evolució aleatòria i el dolor són naturals. La vida en societat reemplaça, tranquil·lament, els comportaments naturals de competència cap a comportaments fundats a l'ètica, els acords i els consensos. Per això, resulta indispensable el cultiu del diàleg.

Ara que una part de la població és capaç de respondre a les necessitats primàries sense haver de combatre, seria lògic creure que el patiment dels altres i el patiment potencial de les generacions futures activin una reflexió global. La recerca de l'equilibri té com a objectiu disminuir el patiment universal, però això exigeix combatre l'egoisme.

